

Kterak byla Tazzymíra hodná Talinka a Rumíček se skorem
nevyvenčil

Toho rána, milé děti, vládla na hradě značná anarchie. Mohlo za to výročí, mohla za to dlouhá večere z předchozího večera a mohlo za to Rulandské šedé ☐ . Vrchní páže Brtník a dvorní dáma Koláče měli totiž malovýročí, neboli celých dvacetdevět let od toho slavného dne, kdy se vzali. A to se musí oslavit, to je jasný. Takže žádná hradní kůchňa, pěkně do světa se vydali, ať to stojí, co to stojí ☐ . Jak princezna Talinka, tak pážátko Rumíček byli oba po procházkování unavení a tak byli rádi, že jsou rádi a dali jim volno. Dvorní dáma se nežinýrovala a našla nedaleko hradeb krásnou restauraci a tak se tam vydali. Bylo tam vlídno, obsluha byla velmi milá a kuchař velmi zručný, takže si oba narvali pupky stejekem k prasknutí. A k vynikající večeri patří i vynikající pitíčko, takže to se taky nikdo nežinýroval a výsledkem bylo, že po návratu za hradby pojala dvorní dáma ten praštěnej nápad, že bude nocovat s Talinkou a Rumíčkem. Na gauči. Aby jim nebylo líto, že byli na hradě tak sami..... ☐ ☐ . V půl čtvrtý nad ránem ovšem naznala, že spát v poloze skrčence, kdy do zad tlačí všechny čtyři řapíčky Rumíček a nohy umrtvuje hrouda fleků, nebyl dobrej nápad a vyexpedovala oba do jejich komnaty.

Když šel nebohý osamněle nocující Brtník ráno budít dvorní dámu, vrthli oba vyhoštěnci nadšeně zpátky a s buzením mu zdatně pomáhali. Výsledkem byla bačkora na hlavě dvorní dámy, kterou tam umístil Rumíček a prošlápnutej bachor dvorní dámy na kterej jí šlápla princezna Talinka, která s rozběhem hópila radostně zase na gauč. Dvorní dáma se jim pomstila a oba je značně poprala, což oni s jásotem kvitovali. Do boje šli se šturmem a nadšením. Rumíček se dokonce ozbrojil. Fuseklí. ☐ Aby dvorní dáma uhájila holej život ozbrojila se taky a toho největšího lotra Babinskýho, neboli princeznu Talinku zabalila do deky a "kousala" jí rukou do hlavy. Boj to byl krutý, ale přežili fšící ☐ . Jen ta komnata skorem ne. Vypadalo to tam, že tam nejspíš vybuchnul ruční granát.

Poté se fšící narvali do koupelny, kam se odebrala dvorní dáma konat ranní hygienu. Aby jí tam u toho nebylo smutno, tak jí u toho princezna i pážátko asistovali. Tím pádem trvalo všechno asi stokrát tak dýl, než obvykle, takže na ranní procházku kolem hradu se šlo o něco později. Jako první šla ven princezna, tak jako vždy. Neb u ní se nikdy neví, co vymyslí a zda nebude nutná časová rezerva. Ale k překvapení dvorní dámy milá princezna pro tohle ráno nevymyslela kupodivu nic. Nebo teda skoro nic. Vůbec nebyla tou Tazzymírou, jakou poslední dobou bývala, byla najednou opravdu tou princeznou Talinkou, stejně tak jako byla doma. Hodnou a milou. Při odchodu z hradu se potkala se sousedkou Barčou, s kterou se chce mermomocí kamarádit, ale milá Barča, tak jako většina pejsků o kamarádění s

Kterak byla Tazzymíra hodná Talinka a Rumíček se skorem
nevyvenčil

princeznu Talinkou nestojí a cení na ní svůj malý bílý chrup a vrčí . Princezna Talinka není obdařena inteligencí, ba naopak, je obdařena značnou tupostí a tak tyto zcela jasné signály nechápe a nedbá jich. A tak zpravidla dostane na budku. Tentokrát se chovala jako skutečná princezna a tak budka zůstala bez úhony □ . K dalšímu překvapení dvorní dámy sešla princezna vznešeně i z hradních schodů a šla normálním krokem na louku. Aby překvapením nebylo konec, tak poté ani neběžela k rybníčkům a co je vůbec nejpřekvapivější z překvapení, tak neběžela ani za ten poslední zelený dům, aby se podívala, co tam kdo prostřel.

Dvorní dáma měla údivem obočí až v týlu □ :D. A navrhla princezně, že budou hrát na babu. Rozeběhla se kolem hřiště a utíkala, co jí nohy stačily a princezna za ní. Když ji doběhla, dvorní dáma pištěla a princezna se radovala a takhle si to stříhly třikrát. Pak si asi princezna řekla, že všeho s mírou, takže i těch překvapení stačilo a zanotovala si: “Tralalaaa, tralalaaa, já bych si tak běhaláááá !” a jak řekla, tak učinila a vypálila vpřed podél jinýho domu a doběhla až na jeho konec. A nakoukla do křoví. A nakoukla pod balkon. Ale, byla ten den vlídně naladěna, takže, když dvorní dáma pískla, uuuutikalááá honem zpátky. A dvorní dáma se radovala. Ovšem jen do chvíle, než zjistila, jak si princezna vyšňořila košíček. Sice jen trošku, ale vyšňořila. Nevonělo to ani trochu, takže je vám milé děti určitě jasné, co tak asi princezna našla v tom křovíčku, kam nakoukla. Prase jedno. No ale tak odměna se konat musela, to je jasný, že? Takže košíček dolů, fuj ble, rohlíček do princezny a ještě jeden a ještě jeden kousek. Protože košíček již nešel použít, pojistila si dvorní dáma milou princeznu vodítkem a aby jí to ale nebylo zasejc líto, že přišla o svobodu a nebrala to jako trest, šly se spolu podívat na holoubky. A pak spolu spokojeně už řapaly domů.

Protože to byl akorát tak čas, aby šel ven pážátko Rumíček. Dvorní dáma mu vzala ven veelikej žužlobalonek a Rumíček se radoval a těšil se, jak si budou spolu hrát a jak bude běhat a jak.... No jenže! Sotva vyšli z hradu, co to Rumíček nevidí. KOČIČKU!! A zrovinka tu, co už ráno potkal, když byli venku s vrchním pážetem Brtníkem. “Jééé!” , zaradoval se a cupital za kočičkou. Má je totiž mooc rád a rád by se s nějakou kamarádil a vzal si ji domů.

Pomalooučku a opatrňoučce přicupital ke kočičce a šel se s ní kamarádit. Kočička se úplně nebála, ale jistá si taky nebyla. A tak tam spolu chodili sem a tam a páže Rumíček se radoval, že konečně má tu kočičí kamarádku. Pak to podle kočičky trochu s tím kamaráděním přehnal a tak dostal na budku, jako dostává princezna Talinka od sousedky

Kterak byla Tazzymíra hodná Talinka a Rumíček se skorem nevyvenčil

Barči. Ale bylo mu to taky jedno, jako to bývá jí, a furt se moc chtěl kamarádit. A tak zase chodili spolu sem a tam. Ale kočička se chtěla kamarádit hlavně s dvorní dámou, chtěla aby jí hladila a ne aby ji obtěžovalo nějaký pážátko □ . Dvorní dáma vytáhla z taštičky piškůtek a nabídla ho kočičce. Ta si k němu sedla a pustila se s chutí do něj. A potom i do rohlíčku, granulky nechtěla. Dvorní dáma musela přísně napomínát pážátko Rumíčka, aby nechal kočičku chvíli na pokoji, ať se může v klidu najíst.

Mezitím přišel pán ze sousedního království a ještě jeden pán z jiného království a tak všichni řešili, co s kočičkou. Ten první pán si myslel, že by to mohlo být kočička jeho souseda a tak se za ním vydal. A kočička šla s ním. No a to už bylo hodin jak na hradním kostele a dvorní dáma zjistila, že pro samou kočičku se pážátko Rumíček ani nevyvenčilo, protože nemělo vůůůůůbec, ale vůůůbec na venčení myšlenky. A když kočička odešla, šlo ji chvíli doprovodit a pak se smutně vrátilo ke dvorní dámě. Ta, aby rozptýlila jeho chmury a taky aby ho přimněla se vyvenčit, ho zavedla na louku a chvíli si tam čtali s balonkem. Pak stačil Rumíček ještě oběhnout pár křovíček, ale na rozdíl od princezny Talinky ne proto, aby do nich nakukoval, ale aby tam napsal vzkaz, že tady byl. No a s velkým zpožděním konečně mohli jít domů, kde na ně čekala hodná princezna Talinka. Pážátko Rumíček vylemtal sto hektolitrů vodičky a pak si šel spokojeně buchnout do peří. Jen teda škoda, že tu kočičku si přivést nemohl, to prej je škoda veliká □ . No smutná z toho byla i dvorní dáma, protože nemá ráda kočičky na ulici, ale ono se neví, jak by na kočičí kamarádku nahlížela právě princezna Talinka. Takže nezbyvá, aby dvorní dáma monitorovala situaci a v případě, že kočička opravdu nikomu nepatří zavolala pro ni pomoc.